

## Després de les beatificacions continua el feixisme de les religions. Toni Teixidó

---

INICIATIVA ANIMALISTA :: 18/10/2013

Obrim el front antiteista o esperem a fer-los sants?

“Les religions són una de les formes que adopta la Llibertat de Consciència i, -sempre que no violin altres drets-, el seu culte i pràctica estan directament emparades pels articles 2, 18, 19 i 30 de la Declaració Universal dels Drets Humans”.

Sempre que no violin altres drets, diu? M'estalviaré fer una llista, per llarga i perquè tothom coneix la majoria dels seus incalculables crims.

W. Allen recomana que les tragèdies, un cop acabades i, amb el temps, esdevinguin comèdies. Però la realitat confirma que estem de mala sort i que trigarem molt en poder riure sobre la tragèdia diària que provoquen les religions.

Sense anar més lluny, a Tarragona, el passat cap de setmana i, en nom d'un déu, van venir milers de groupies del Cristo Rey, aquells creacionistes que resen pels privilegiats a recordar-nos que van guanyar la guerra podent homenatjar els seus màrtirs, uns religiosos colpistes, voluntaris de la croada feixista que van rebre la bala roja (i negra) abans no els donés temps a emparrar-se damunt un campanar a assassinar revolucionàries. Molts van ser també delators dels fills de les seves feligreses, impostors del seu propi sigili de confessió que van condemnar a tortura i mort a milers de demòcrates durant la guerra civil.

Ara són beats, del llatí beatus, que significa literalment feliç; feliços i a un pas de ser sants... -ja veieu que fins i tot tenen categories un cop morts aquests de la fe-. Però això sí, els nostres, els morts per la justícia social i la llibertat romanen al Valle de los Caidos, enterrats en cunetes, soterrats a qualsevol paratge d'aquesta península, ni dignificats ni reconeguts per l'Estat i l'església que els va matar.

I rai si en van estar de feliços, feliços i excitats perquè van venir a muntar aquesta orgia d'ultratomba en territori ocupat, en una Universidad Laboral feta construir pel seu caudillo Franco, aquell tarat que parlava de raça des de la cúspide del seu metre i mig i aquella veu de castrat. Tot i això sabien que venien a un país sempre hostil i rebel als seus interessos, saben prou que aquí no tornem a estar per hòsties consagrades, i els hi vam recordar que a casa nostra el neofeixisme de masses no es refarà mai més; va passar l'any passat, s'ha tornat a repetir aquest any i es repetirà el vinent. Els enaltiments espanyolistes ja no ens provoquen ràbia, sinó llàstima.

Van venir a Barcelona i a Tarragona, amb aquella aura a ciri i a retard moral a fer palès que l'Espanya emètica, aquella profunda, casposa i retrògrada existeix i no vol desaparèixer. Acabaren marxant després de les seves beatificacions, les seves marxades neonazis i les seves concentracions unionistes sense aconseguir cap més propòsit que el de repugnar. Van marxar, però la corporació vaticana que els va portar es queda, i cal renovar la consideració

de ser un dels més grans enemics de la llibertat a batre, un front de lluita que inexplicablement l'esquerra en general no gosa encara obrir del tot.

En nom d'un déu se'ns infiltren per tot arreu perquè encara que ja no tenen gaire poder moral, de material els en sobra perquè ens obliguen a finançar-los, i això els fa forts. Només a l'Estat espanyol, l'Observatori Europa Laica xifra en 10.000 els milions d'€ que rep l'església a l'any entre la casella del 0,7 de l'IRPF, l'atenció sanitària, els concerts educatius, subvencions, rendes, donacions directes, desgravacions fiscals i avantatges tributàries com la de l'IBI. Aquest món esquizofrènic és deu en bona part per la malaltissa simbiosi existent entre religió i estat capitalista que actuen com un doble agent distorsionant de la realitat, exercint un doble domini, tan l'individual com el social, que és el que fa que en nom de divinitats imaginàries continuïn matant-se les treballadores entre elles i els privilegiats de les jerarquies continuïn anant a dormir igual de rics i tranquils. Són aquests amics imaginaris i el capitalisme uns dels majors obstacles que encara ha de saltar el progrés científic, moral i social per poder acabar amb tant de sofriment en aquest planeta.

El nom d'un déu és un dels principals motius pels quals els humans no avancen més ràpid en la comprensió cinetífica i racional, però l'arrel veritable del problema, el que fa d'aquest món un infern als seus habitants és el teocentrisme patriarcal, el capitalisme i l'antropocentrisme filosòfic i moral. Cap religió s'ha promogut per filantropia, sinó per ignorància científica, per poder i per por, por a la llibertat, por a la dona, a l'amor i a la mort. Ens hem de desempallegar de la secta de la religió i d'aquesta pugna entre els al·lucinats dels seus seguidors per aquesta competició històrica de veure qui té el superheroi amb més poders. La pau que promou la religió és la guerra entre nosaltres i per a no res; el que la pau demana és justícia, la justícia drets, i els drets demanen fets, poques paraules, ni resos ni precés.

La religió comporta perills tàcits per a les lluites d'alliberament, i no hauríem de restar passives davant els "progressistes" que defensen la "llibertat" de les dones de portar el burka, niqabs, vel, xadors i hijabs, aquests de la tolerància i el "bonrollisme" desclassat de la "crosta" que hi ha a tot sector laboral, moviment social, sindicats i organitzacions polítiques, aquells que emparant-se en el -"totes les religions són respectables", legitimen l'explotació, el masclisme i el patriarcat que porten implícites però que gosen titllar-te de racista i intolerant si estàs en contra d'aquestes, i per si fos poc de feixista si ets piquet o bé aixeques la barricada d'un dia de vaga... Massa sovint són les mateixes persones que diuen renegar del clero però es casen dins una església i porten els nens a escoles de l'Opus, aquests centres on es tracen les noves estratègies per als joves capellans, gent "guai" amb grenyes i ulleres de pasta acolorida, neoevangelitzadors de proximitat que pretenen tornar-te al ramat de déu.

Alerta, perquè el nihilisme sagrat ens està separant de l'antiteisme de Marx i Bakunin, i això que ells no comptaven amb l'opi de la televisió que, per si fos poc, encara magnifica més l'estúpida rotunda. Dir-se atea, agnòstica o laica, és una renúncia revolucionària i una concessió a la moral burgesa disfressada amb sotana, aquella que ens fa posar l'altra galta al capitalisme i ens allunya de l'anàlisi de la contradicció i de la capacitat de saber detectar a la primera l'antagonisme frontal que existeix entre alliberament i religions, i això malauradament es nota en programes polítics, estatuts i declaracions de principis

d'intencions bàsiques de totes les organitzacions que pretenen la revolta social.

Ens hem acoquinat davant els hereus de l'església d'aquell nacionalcatolicismo que va ser la marca blanca del nazisme a l'Espanya de Franco; tenim pànic davant de l'islamisme més o menys ortodox que posa en greu perill de retrocés les poques conquestes que les dones i les LGTI occidentals li han arrabassat als déus del patriarcat; i finalment no parem compte al bosc del judaisme amagat rere la fulla sionista. És feina nostra advertir de l'opressió de les religions, perquè tal i com diu Wassyla Tamzali, “el feminisme i el LGTIisme és una ideologia d'alliberament, i el judaisme, l'islam i el cristianisme una de repressió i obediència” (i està molt clar que si aquesta màxima és vàlida per al sexisme, a la força ho és per al racisme i l'especisme). Paradoxalment i en aquest sentit ens trobem amb monges feministes (1), feministes islamistes (2) i LGTI pel catolicisme (3) ... Perdoneu però ja només falta una gitana evangelista voleiant la bandera violeta mentre li introdueixen el mocador per la vagina i li canten el “yeli”... per a mi és incongruent l'associació de termes que fan, perquè no hi ha pitjor esclau que qui defensa l'amo que l'oprimeix. Les cares “amables” de les religions són les mateixes que enfronten l'actual capitalisme “A” contra el “B”: la perpetuació de l'alienació religiosa. Però vaja, suposo que deu ser una d'aquelles grandeses o debilitats contradictòries que es permet l'esquerra les que també hem de re-situar o foragitar dins una transició.

En tot cas respecto a les persones que tot i creient en la idea de déu, carreguen contra la institució de l'església i el Vaticà. Respecto la teologia de l'alliberament i els seus missioners que no van a fer prèdica del negoci dels seus amos de Roma, aquells que es juguen la vida amb cada acció solidària i internacionalista, mai caritativa. Respecto les persones a qui se'ls ha llegat la creença per via familiar però no tracten d'imposar la seva fe als seus fills, les úniques persones que separen societat i església, i l'església de la seva fe. Ho respecto perquè ho situo dins el procés transitori que esmentava, que ha de ser tan personal com social i que ha de portar a la superació definitiva del teisme, que hauria de ser un dels objectius indestruïbles de l'esquerra. I malgrat saber que encara que l'ateisme sociològic s'imposa, és obvi que caldran més salts generacionals per a què desaparegui del tot a occident juntament amb el seu estimat estat capitalista.

Hem d'abrivar-nos, expropiar-los i fer desaparèixer tot culte, aconseguint que la vida ens abelleixi lluny de tota devoció a uns amics imaginaris que fan que milers d'anys d'assassinats i presons mentals siguin ja inadmissibles en un procés d'emancipació revolucionari.

Cal definir si volem ser les descendents de les bruixes que l'església no va poder cremar o bé els escolanets de la inquisició i les croades. I fer-ho ràpid, obrir el front antiteista i provar de corcar les màximes institucions religioses mundials, la resta de sectes minoritàries i els estafadors de l'ocultisme, aquells que saben llegir la mà però no un llibre.

S'ha d'actuar i recuperar l'antiteisme per tal de poder demostrar el benefici moral de valorar la vida a la Terra sense alienacions i accídies, i recuperar per a nosaltres la legitimitat de saber-nos lliures i propietàries dels nostres cossos, les nostres ments i responsables de les nostres accions i decisions, perquè creients, no dubteu que si el fill de Maria aixequés el cap, afededéu que s'arremangaria per tal d'il·luminar el Vaticà i l'església,

però il·luminades a l'estil del 1936.

(1) <http://dom.cat/8lw>

(2) <http://dom.cat/8lx> (3) <http://dom.cat/8ne>

Per Toni Teixidó, mestre, militant de la CUP de Tarragona i de Plataforma Iniciativa Animalista

---

*[https://www.lahaine.org/mm\\_ss\\_est\\_esp.php/despres-de-les-beatificacions-continua-e](https://www.lahaine.org/mm_ss_est_esp.php/despres-de-les-beatificacions-continua-e)*